

پرسش بسیار مهم و قابل توجهی را مطرح فرموده اید، که خیلی مختصر به آن پاسخ بدهیم به نظر ما گسترده ترین آیه در بعد رأفت و مهربانی آیه 53 سوره زخرف است که خداوند به پیامبر رحمتش می فرماید:

«قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ؛ بگو (ای پیامبر) ای بندگان من که بر خودتان اسراف در گناه انجام داده اید (هرگز) از رحمت خدا ناامید نشوید چرا که همانا خداوند می آمرزد گناهان شما را بطور کل و همانا خداوند آمرزنده و مهربان است.

در بعضی از احادیث ما وارد شده است که وقتی این آیه نازل شد شیطان رجیم از خشم و عصبانیت آنچنان صیحه و شیونی سرداد که به حالت غش در آمد و گفت با نزول این آیه من نا امید و بیچاره شدم و خداوند با این آیه کمر مرا شکست چرا که هر چه من در گمراهی و ضلالت انسان تلافی نموده و آنها را به گناه و معصیت وادار نمایم خداوند با این آیه به همه آنها وعده آمرزش و بخشش داده است. اگر کسی به نکات ظریف این آیه دقت کند نهایت مهرورزی و عطوفت خالق یکتا را نسبت به بندگانمش مشاهده خواهد کرد و ما تنها به چند نکته اشاره می کنیم.

1. تعبیر به (یا عبادی) آغازگر لطفی بی نهایت و مهربانی عظیم از ناحیه پروردگار است به کسانی که با گناه و معصیت خودشان را از عبودیت خدا خارج کرده اند.
2. جمله (لا تظنوا) آنچنان امید و نشاطی در بندگان خدا ایجاد می کند که عشق و محبت بنده را به گوینده این جمله از دیاد می بخشد.
3. جمله (رحمة الله) بیانگر نهایت مهر و کمال عطوفت و مهربانی با خدا را به بندگانمش می رساند.
4. جمله (ان الله يغفر الذنوب) وعده ای را از سوی خداوند به بنده اش می دهد که بیانگر رساندن بنده به مقام عفو و بخشش ربوبی است.
5. جمله (جمیعا) تاکید بر این عفو و بخشش است آنهم نه فقط راجع به یک یا چند گناه بلکه راجع به همه گناهان.

6. جمله (غفور الرحیم) در حقیقت مهر و امضاء خداوند بر این وعده است که همانا این همه لطف و رحمت از منبع و سرچشمه کسی بسوی بنده سرازیر شده است که خودش هم غفور و آمرزنده است و هم رحیم و مهربان.